

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1

กลุ่มตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2532 ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างมาจำนวน 345 คน ด้วยวิธีการสุ่มตามลำดับชั้น คือ สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตการศึกษา 1 ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดนครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ และสมุทรสาคร ด้วยสัดส่วน 1 : 7 เป็นจำนวน 9 โรงเรียน จากนั้นสุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปเพื่อหาขนาดตัวอย่างประชากรตามสูตรของ ทาโร ยามาเน (Taro Yamane 1970: 880) โดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ได้กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 345 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย ซึ่งได้แก่ แบบทดสอบ 1 ฉบับ คือ แบบสอบความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย 4 ตอน คือ แบบสอบความสามารถในการฟัง เป็นแบบสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ แบบสอบความสามารถในการพูด เป็นการให้นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นโดยเลือกเพียง 1 หัวข้อจากที่กำหนดให้ พูดคนละ 3-5 นาที แบบสอบความสามารถในการอ่าน เป็นแบบสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ แบบสอบความสามารถในการเขียน แบ่งเป็น 2 ข้อย่อย คือ เป็นแบบสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ และให้นักเรียนเลือกเขียนเรียงความเพียง 1 หัวข้อ

จากที่กำหนดให้ แล้วสร้างและทดลองเกณฑ์ประเมินผลทักษะการพูดและการเขียน

ในการวิเคราะห์และปรับปรุงแบบสอบชนิดปรนัย ให้นำแบบสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย โดยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จำนวน 30 คน ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ข้อสอบหาค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อปรากฏว่าข้อสอบส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ระดับความยาก 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป สำหรับข้อที่มีค่าระดับความยากและค่าอำนาจจำแนกใกล้เคียง ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของแบบสอบ ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบความสามารถในการฟัง เท่ากับ 0.74 ความสามารถในการอ่าน เท่ากับ 0.68 และความสามารถในการเขียน เท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรจำนวน 345 คน ด้วยตนเอง และเพื่อความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลความสามารถในการพูด ผู้วิจัยให้นำเครื่องบันทึกเสียงไปถ่าย 1 เครื่อง เพื่อบันทึกเสียงของตัวอย่างประชากรเป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติคือ ค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุ 17 ปี ทักษะทางภาษาที่ชอบคือ การอ่าน ได้คะแนนวิชาภาษาไทย ระดับ 2 และเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย เป็นบางครั้ง
2. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการพูด

3. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง มีจำนวนสูงสุดร้อยละ 53.91 และรองลงมาตามลำดับคือ อยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 23.19 อยู่ในเกณฑ์ ที่ ร้อยละ 20.87 และต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ร้อยละ 2.03

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพิจารณาคำมีชดิมเลขคดีของความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ส่วนใหญ่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และเมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้ภาษาไทยแต่ละด้าน พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาไทยแต่ละทักษะ เรียงลำดับจากมากไปน้อยคือ ความสามารถในการอ่าน ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการเขียน และความสามารถในการพูด

คำมีชดิมเลขคดีของคะแนนความสามารถในการฟังของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 คำ แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการฟังอยู่ในระดับที่ต้องพัฒนาขึ้นอีกมาก ซึ่งวิธีการที่จะช่วยพัฒนาทักษะการฟังคือการใช้แบบฝึก การเรียน การสอนทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์โดยใช้แบบฝึกประกอบจะช่วยให้ นักเรียนมีทักษะการฟังเพิ่มขึ้น ดังผลการวิจัยของ มะลิ มกรามณี (2529 : 45) ที่พบว่า การเรียนการสอนทักษะการฟังอย่างมีวิจารณ์โดยใช้แบบฝึกประกอบจะทำให้ นักเรียนมีทักษะการฟังเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กาญจนารัตน์ มุขคารา (2530 : 63) ที่พบว่า ความก้าวหน้าในการฟังอย่างมีวิจารณ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองโดยใช้แบบฝึกหัดการฟังมีความก้าวหน้าในการฟังสูงขึ้น โดยเห็นได้จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำมีชดิมเลขคดีของความสามารถในการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 คำ แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการพูดต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดการฝึกและนักเรียนไม่กล้าแสดงออก อุปสรรคที่ทำให้ นักเรียนมีความสามารถ

ในการพูดคำ เนื่องจากจำนวนนักเรียนในชั้นหนึ่ง ๆ มีมากเกินไป ทำให้ครูไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึง อนึ่ง จากการวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบความสามารถในการพูดโดยให้นักเรียนพูดบันทึกเสียงนี้ เป็นสิ่งที่นักเรียนไม่คุ้นเคยนัก เพราะการสอบโดยทั่วไปมักจะให้นักเรียนสอบด้วยการอ่านและการเขียนมากกว่า ถึงแม้จะมีจุดหมายเพื่อวัดทักษะการพูดของนักเรียนก็ตาม เนื่องจากมีความยุ่งยากมากหากจะทดสอบกับนักเรียนจำนวนมาก ๆ ผู้วิจัยพบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ให้ความสนใจและมีความตั้งใจในการพูด แต่ผลที่ปรากฏนั้นยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ซึ่งถ้าหากได้รับการฝึกฝนและมีการวัดผลการพูดโดยให้นักเรียนได้พูดจริง ๆ อย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการพูดดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรียา นีรัฎฐประสิทธิ์ (2520 : 73) ที่พบว่าตัวอย่างประชากรมีความเห็นว่าวิชาทักษะการพูดมีความสำคัญมาก มีประโยชน์ช่วยแก้ไขข้อบกพร่องในการพูด เป็นการฝึกฝนการพูดและการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในด้านปัญหาการเรียนการสอนทักษะการพูด ตัวอย่างประชากรเห็นว่าครูใช้วิธีสอนโดยสาธิตให้นักเรียนออกมาปฏิบัติค่อนข้างน้อย การวัดผลการพูดของนักเรียนนั้นไม่วัดผลทันที ดังนั้น ครูภาษาไทยควรเห็นคุณค่าของการสอนทักษะการพูด หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาวิธีสอนใหม่ ๆ จัดกิจกรรมและนำอุปกรณ์มาใช้ในการสอนทักษะการพูดเพื่อให้นักเรียนสนใจ ไม่เบื่อหน่าย หาโอกาสให้นักเรียนฝึกมากที่สุด

คำมีชฌิม เลขคณิตของความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 สูง แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการทำแบบทดสอบนักเรียนสามารถย้อนกลับไปอ่านได้ใหม่เพื่อหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน ซึ่งในการเรียนการสอนทักษะการอ่าน ครูควรได้มีการปลูกฝังและเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน เพื่อเป็นการปูพื้นฐานนิสัยรักการอ่านต่อไป และหากจะทำเฉพาะในเวลาเรียนวิชาภาษาไทยอาจจะไม่เพียงพอเพราะเวลานั้นน้อย ครูควรจัดกิจกรรมเสริมทักษะการอ่านนอกเวลาเรียน เพื่อเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ตรงให้แก่ นักเรียน หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านสูงจะช่วยให้ นักเรียนสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ผลการวิจัยของ ยงยุทธ ยืนยงค์ (2529 : 59-60) พบว่าประสิทธิภาพการอ่านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

คำมีขมิ้มเลขคณิตของความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 ก่อนข้างคำ แสดงว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนก่อนข้างคำ เมื่อพิจารณาในส่วนของการเขียนเรียงความ พบว่า ยังขาดความชัดเจนและรายละเอียดของเรื่อง ตลอดจนรูปแบบการเขียนและการใช้ตัวสะกด ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อำไพ กิมแหลม (2528 : 37) ที่พบว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนตัวสะกดการันต์ ได้แก่ เกณฑ์ขณะตัวสะกดผิด ส่วนภาษาที่ใช้ นั้น นักเรียนใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน และใช้คำผิดความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลลภา เทพหัสติน ณ อรุณา (2526 : ก-ค) ที่พบว่า ระดับการเขียนของนิสิตนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์อ่อน และมีความสนใจในการเขียนน้อย ข้อผิดพลาดที่พบส่วนใหญ่เป็นเรื่องเครื่องหมายวรรคตอนตัวสะกดการันต์ผิด เลินเล่อ การใช้ภาษาพูดแทนภาษาเขียน ซึ่งข้อบกพร่องและข้อผิดพลาดเหล่านี้เกิดจากการขาดการฝึกหัดทักษะการเขียน ทำให้นักเรียนไม่ทราบว่า ลักษณะการเขียนที่ถูกต้องเป็นอย่างไร

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 1 ในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ดังนี้

1. ครู อาจารย์ ควรฝึกหัดให้นักเรียนสังเกตการใช้ภาษาของบุคคลต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน โดยพยายามใช้ความรู้ทางหลักภาษาไทยเข้าช่วยด้วย
2. ในการสอน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครู อาจารย์ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกมากขึ้น และมีวิธีการวัดผลและประเมินผลที่ดี ให้นักเรียนมีส่วนในการประเมินผลของตนเองและเพื่อน ๆ
3. ครู อาจารย์ ควรเน้นความรู้เรื่องการใช้ภาษาไทยการสื่อสาร มากกว่าการเรียนเนื้อหา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการพูด และการเขียนของนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้จะทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยหัวข้อนี้ซ้ำอีกครั้ง โดยใช้ตัวอย่างประชากรในเขตการศึกษาอื่น เพื่อเปรียบเทียบกัน

2. ควรมีการทำวิจัยหัวข้อนี้ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
3. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาไทยของนักเรียนโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน